

U F O L O G E N

-tidskrift för UFO-dokumentation

Nr 5 : Dec 72

Red och ansv utg:

Anders Liljegren

Tel. 011/18 82 81

Utgges av:

UFO-Sveriges Rapportcentral
c/o Norrköpings UFO-Förening
Box 9024

600 09 NORRKÖPING 9

Prenumeration 6 nummer:

(= första halvåret 1973)

Ordinarie: 20:--

Fältforskare: 12:--

NUFOF-medlemmar 15:--

Utkommer med ett nr per månad

I detta nummer bl.a.:

Imjärvi, tre år efter:

Aarno Heinonen nu

"kontaktman"

126 64

Brev från Heinonen:

"De opererade in sända-
re/mottagare i oss"

127 65

Apollo 17-astroauter såg
fenomen på månen

128 66

Tusentals fenomen på mån-
ytan

129 67

Märklig händelse på sjuk-
hus i Uppsala

130 69

Norsk UFO-Center dyker
efter föremål

131 70

Sex vittnen till UFO över
norra Ångermanland

132 70

UFO över Vallentuna?

111 73

Pilot och passagerare såg
UFOs under nattflygning

139 74

Värnamo-händelsen:

Finns det fler vittnen?

107 76

Ljud från skyn, tre
rapporter:

77

Undervattenstefat?

146 78

Redaktionellt

En god fortsättning på det nya året!

Rapportcentralen har gjort en liten rivstart inför nyåret genom presentation av verksamheten i UFO-Information nr 8/72. Med samma tidskrift gick också ut omkring 600 exemplar av "Frågeformulär till UFO-intresserade". Samtidigt med att UFOLOGEN nr 5 går ut får varje till UFO-Sverige ansluten grupp en packe liknande frågeformulär. Vi litar på att resp. kontaktman delar med sig av formulären.

En hel del "Frågeformulär till UFO-intresserade" har redan kommit in och dessa tycks ha gett glädjande gott resultat, såvitt jag kan bedöma idag.

Jag räknar med att på allvar börja gå igenom frågeformulären under februari och tar då succesivt kontakt med alla svarande som enligt mitt bedömande kan göra en insats.

Håkan Blomqvist i Södertelje UFO-Center och undertecknad, är i full färd med att utarbeta "handledningen". Den blir till en början inte alltför utförlig, men vi hoppas så småningom kunna bygga på den.

Detta nummer av UFOLOGEN går ut till samtliga som anmält sig som fältforskare eller konsulter. Det går också ut i ett ex. till varje UFO-grupp.

För första halvåret 73 har vi gått över till en mer praktisk abonnemangssumma där "vanlig" prenumeration kostar 20:--.

Fältforskare och sådana som anmält sig som fältforskare kan prenumera för 12:--. Som krav ställer vi att vi måste ha fått in ett ifyllt ex. av "Frågeformulär till UFO-intresserade" där ni uttryckt intresse för fältforskning.

NUFOF-medlemmar och andra intresserade i Norrköping m.o. betalar 15:- vari ingår 5:- som medlemsavgift till UFO-Sverige. Prenumeration gäller i så fall som medlemskap i NUFOF för första halvåret 1973. Använd mitt postgirokonto!

Anders Liljegren

SOMMARENS MÄRKLIGASTE BESÖK I FINLAND
HUMANOID-KVINNA BESÖKTE IMJÄRVI TVÅ GÅNGER

126. Källa: UFOAIKA nr 10/1972. Översättning: Jorma Heinonen.

Aarno Heinonen, känd från Imjärvi-händelsen, har sedan den 7 januari 1970 fått uppleva många UFO-händelser, noga räknat 23 stycken till den 15 augusti 1972. Det allra märkvärdigaste med honom är dock inte det stora antalet UFO-iakttagelser, utan det att han nu blivit kontaktperson. Här berättar han själv om sina upplevelser på sistone:

- Den 5 maj hörde jag först tre "ljudsignaler" och efter dem bad en för mig okänd kvinnoröst mig att komma till en mötesplats bakom en röd lada i närheten av vägskelet där vägen delar sig och går mot Jaala resp. Voikoski. Jag skulle komma ensam och fick inte ta med mig kamera eller bandspelare. Kvinnorösten jag hörde var av hög natur och lät nästan spänd.

- Jag åkte till mötesplatsen på scooter. Klockan var 22.15. När jag kom bakom ladan stod där en kvinna. Hon var klädd i en klargul byxdress och hade långt hår som nådde ner på axlarna. Också håret var gult och topparna böjde sig uppåt. Byxdressen var figurskuren och tycktes glittra under rörelse. På fötterna hade hon små silverfärgade skor med en rosett på ovasidan.

- I vänster hand bar hon något som liknade en boll eller kula. Även den var silverfärgad och försedd med ett skaft som hon höll i handen. På bollen fanns tre antenner (cirka 30 cm långa) som alla pekade mot mig.

- Hon kom närmare, sträckte ut sin hand och sade "hyvää päivää" ("god dag"). Flickans hand kändes mjuk och sval. Sedan tog hon två steg bakåt. Då märkte jag att omkring 70 meter längre bort fanns en annan figur, en man, som stod stilla. Även han hade en gul dräkt, dock ljusare till färgen och han bar någon slags hatt på huvudet. Det var så pass skumt att jag inte kunde se honom tydligt.

- Jag frågade kvinnan hur långtifrån hon hade kommit. (Jag kallade henne fröken, ty jag kunde inte se någon ring på hennes hand). Hon svarade: "Vi kommer från andra sidan av vintergatan, från ett skönt, grönt land." Sedan berättade hon att tre olika slags humanoider hade besökt Imjärvi. Små humanoider, sedan sådana som hon (ca 140 cm långa) och sedan en större ras, nästan 2 m långa. Hon berättade att de små humanoidernas besök i Imjärvi den 7 januari 1970 hade varat i tre minuters tid, fast vi tyckt att händelsen varat bara några sekunder.

- Kvinnan jag träffade den 5 maj såg ut som en tjugo-åring, men hon sade själv att hon var 180 år.

ANDRA MÖTET

- Den 18 juni, vid samma tid på dagen, fick jag återigen order från samma kvinnoröst. Den här gången skulle jag bege mig till vägskelet vid Antinhaara. Från detta vägskele leder en stig cirka 100 meter fram till ett berg. Där träffade jag åter samma kvinna. Någon annan såg jag inte denna gång.

- Vi diskuterade samma saker som första gången. När jag frågade med vad de kommit hit sade hon: "Åk hem till dig så får du se den vackra farkost vi kommit med". Nära mitt hem (150 m) fick jag sedan se farkosten. Den flög lågt, kanske 100 meter upp; vacklade och stannade till ovanför mig. Jag stannade min scooter vid landsvägen och betraktade farkosten ovanför mig.

- Jag kunde inte se något ljus från den. Det var en tydlig tallrik, silverfärgad. Inga fönster eller öppningar syntes till. Jag uppskattade dess storlek till 5-7 meter. Till slut steg den snabbt upp mot himlen.

- Vid bägge tillfällena diskuterade jag med humanoid-kvinnan cirka 5 minuter. Hon pratade mycket snabbt och rösten lät "spänd". Orden kom dock från munnen. Jag kunde se hennes tänder som var breda, dubbelt så breda som människors normalt.

- Både ansikte och händer var mycket ljusa, utomordentligt vackra. Näsan var mycket "skarp". Hon var cirka 140 cm lång. Dräkten bestod av två delar. Kragen var hög, av polo-modell. Skorna var inte sammansatta med byxorna. Hennes ögon var stora och alldeles blå.

- Kvinnan hade samma runda föremål i handen bägge gångerna. Jag kunde inte höra något ljud från det. Hennes avlägsnande var mycket märkligt. Hon liksom "flöt" fram och försvann sedan. Gången var stel, knäna tycktes inte röra sig.

TREDJE HÄNDELSEN

Aarno Heinonen och Esko Viljo har även sett en humanoid hemma i storstugan hos Viljo. Det hände den 25.6, klockan 19.40.

Humanoiden, som var 140 cm lång, kom plötsligt fram bakom bakugnen i storstugan; mellan ugnen och väggen. Den tog två sidosteg från muren och blev stående mitt på golvet. Hans kläder var grå med vita ränder. Man kunde inte se hans ansikte.

Humanoiden stod stilla en halv minut och tog sedan de två stegen tillbaka bakom ugnen. Efter en stund hördes två dunsar och hela stugan lystes med en upp av ett klart ljus som tycktes gå som vågor genom stugan. Heinonen och Viljo sökte efteråt men kunde inte hitta något särskilt.

oo
 o BREV FRÅN AARNO HEINONEN Av Jorma Heinonen o
 o ooo

127. Källa: Brev från Aarno Heinonen daterat början av november 1972.

I början av november mottog jag ett brev från Aarno Heinonen (vi är inte släkt!). Det var ett snyggt, välformulerat brev som svar på min förfrågan.

Aarno Heinonen berättar att han är ogift och att hans främsta intressen är idrott och fiske. Han har sett ett 30-tal ljusfenomen, varav fyra tallriksformade föremål. Humanoider har han sett fem gånger, inkluderande händelsen den 7 januari 1970. Humanoid-kvinnan (se rapport nr 126) har han träffat tre gånger fram till om med den 8/11 72.

A.H. skriver att humanoiderna är högt bildade och att utvecklingen hos deras kultur ligger 5-7000 år före oss. - Vidare:

Kulturen här på jorden låg på en mycket hög nivå före istiden, men människorna begick ett stort fel och började förintna varandra och förstöra naturen med all slags föroreningar. Då styrde humanoiderna solstrålarna åt ett annat håll så att här blev både mörkt och kallt. Resultatet blev en istid.

Det var också humanoiderna som tinade bort isen genom att styra solstrålarna hit igen. De förde hit människor från andra planeter och vi är således som deras "släktingar".

Nu står vi inför samma problem igen, men denna gång blir det ingen istid. Humanoiderna har konstruerat en ny apparat med vars hjälp de försöker rena atmosfären. Med Imjärvi som utgångspunkt har man byggt upp en triangel inom vilken man rensar bort all "tilläggsmateria".

Den 3/3 72 iaktogs ett lake-liknande föremål på flera platser i mellersta Finland. A.H. såg det från sin egen gårdsplan. Han frågade humanoid-kvinnan vad som var avsikten med detta föremål. Svaret blev att det är föremål av denna typ som används för "upprepningen".

Den 21/3 72 säger sig A.H. ha träffat en humanoid i Heinola - en händelse som inte omnämns i UFOAIKAs artikel (se rapport nr 126). Humanoiden, en man, var över två meter lång. Mannen sade att han kände Heinonen och gav honom en grön penna. A.H. tänkte fråga något då mannen "gled bort" och var försvunnen.

Pennan har lämnats till en finsk forskare för vidare undersökning, men A.H. ångrar nu att han lämnade den ifrån sig.

Om händelserna i januari 1970 har Heinonen fått veta att humanoiderna vid detta tillfälle med hjälp av strålar "ympat in" en främmande apparat i hans rygg. Denna apparat har blivit en del av A.H. och läkarvetenskapen skulle inte förstå dess funktion. Apparaten är en slags sändare/mottagare som är verksam enligt humanoidernas önskemål. På detta sätt får humanoiderna veta allt vad Heinonen tänker.

Esko Viljo, hans kamrat, fick en liknande apparat placerad i pannan.

Aarno Heinonen skriver vidare att han en gång (genom intuition) fick veta om ett villainbrott och vem som var den skyldige. Han meddelade polisen som kunde gripa tjuven. Detta var ett exempel på förutseende, skriver han, en gåva som humanoiderna skänkt honom.

Aarno Heinonen väntar nu på att humanoiderna skall kontakta honom igen och då tänker han be om en flygtur i deras farkost.

Red. kommentarer:

Jorma Heinonen hoppas få ytterligare informationer genom brevväxling med A.H. och det finns därför säkert anledning att återkomma till de fortsatta händelserna i Imjärvi. Det är vår önskan att det i rapport nr 127 publicerade materialet stannar inom UFOLOGENS läsekrets och framförallt inte används vid kontakter med A.H. eller E.V.. Detta för att inte påverka våra möjligheter till fortsatt positiv kontakt med A.H..

Vi vill ej heller ta ståndpunkt till det här materialet utan lämnar detta åt läsarna. Utvecklingen av Imjärvi-fallet kan dock ses som delar i ett mönster vi inte kunnat undgå att lägga märke till. Mera om detta i framtida nummer av UFOLOGEN.

Anders Liljegen

(Beträffande lake-formade föremål, jfr rapport nr 102!)

```

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
o  APOLLO 17-ASTRONAUT SÅG MYSTISK BLIXT PÅ MÅNEN  o
o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o  o
oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

```

128. Källa: Folkbladet Östgöten, Norrköping den 11.12.72

SCHMITT SÅG MYSTISK BLIXT

HOUSTON (TT-Reuter). Efter 86 timmars färd från Cape Kennedy gick rymdskeppet in i omloppsbanan på söndagskvällen och några minuter senare ropade vetenskapsmannen Jack Schmitt upphetsat att han hade sett en mystisk blixst nära en av månens kratrar.

I Houston sades att upptäckten - den första i sitt slag på månen - kan vara av stor vikt, men ingen hade någon förklaring till vad Schmitt hade sett. Några spekulerade i att det kunde vara ett meteoritnedslag eller någon slags vulkanisk aktivitet på den döda månytan.

Red. kommentarer:

Att blixstar och andra ljusfenomen skulle vara en ny företeelse på månen är ett svårförståeligt uttalande. Två förklaringar finns: 1. Fel i nyhetsförmedlingen. 2. Houston-männen ljugar. 1969 skrev jag en artikel för Norrköpings Tidningar som närmare klarlägger detta förhållande: (se motstående sida)

Måndrabanten vulkanisk eller "kall" Ljusfenomenen förbryllar vetenskapare

129. Källa: Norrköpings Tidningar-Östergötlands Dagblad den 31.5.1969.

Vad händer på månen? Den frågan ställer man sig nu i vetenskapliga kretsar, efter att upprepade gånger ha iakttagit mystiska ljus och glimtar på och i närheten av månen. Vetenskapsmännen står rådvilla huruvida de skall tro på teorin att dessa fenomen har sin förklaring i vulkanisk akti-

vit på månytan eller hålla fast vid den traditionella uppfattningen att månen är "kall", dvs vulkaner skulle ej kunna uppstå. Vad man med säkerhet vet är att något underligt händer på vissa avsnitt av månytan. Ett AFP-telegram från Houston häromdagen talade om en dubbelundersökning, som skulle göras för att utröna or-

saken till ett ljusfenomen iakttaget av holländska astronomer förra tisdagen. Dels skulle astronomer runtom i världen noggrant studera månytan, dels skulle astronauterna Cernan och Young göra parallelobserverationer när de i sin månlandare gjorde en djupdykning mot månytan.

Inför ett kretsar kring kratern Aristarchus där holländarna såg sitt ljusfenomen. Sedan mycket lång tid tillbaka kan man i astronomers loggböcker finna talrika rapporter om underligheter på vår närmaste granna i rymden. Allt sedan början av 1800-talet har månen regelbundet studerats med kraftiga kikare. Under dessa drygt 150 år har flera kratrar av någon oförklarlig anledning "försvunnit". På 1830- och 40-talen kunde man bl.a. se en 8 km bred krater i närheten av kratern Alphonsus. På den angivna platsen ser man idag ingen krater, trots att man numera har betydligt bättre kikare. Detta kan tyda på geologisk aktivitet som omformar månytan.

□ LJUSFENOMEN

Andra svår-förklarliga fenomen är de ljusplättar som då och då ses på månen. Dessa har varit och är koncentrerade till speciella områden på månytan, framförallt kratrarna på Plato och Aristarchus. I Plato hade man, redan före år 1871, sett cirka 1600 enkilda ljusfenomen. Ljusen uppträdde i form av fyrkonter, trianglar och raka linjer. I samma område har man under de senaste åren sett hundratals vita, cirkulära ljusfenomen.

Den 29 oktober 1963 gjorde två amerikanska astronomer en märklig observation av en serie ljus i närheten av kratern Aristarchus. Till en början såg de två rödorange fläckar invid Schröters dal och på sydvästsidan av formationen Cobra. Tio minuter senare dök en långsträckt, ljusröd färggläck upp vid randen av kratern Aristarchus. Efter en halv timma bleknade ljusen bort och områdena återfick det sedvanliga utseendet.

□ LIKSIDIG SJUHÖRNING

På en skiss som gjorts av dr. Greenacre, ett av ögonvittnena till fenomenet, ser man vid Cobra sju cirkulära ljusplättar, vilka tillsammans bildar en liksidig sjuhörning. Ljusplättan vid Schröters dal var upplad i sex lika stora cirkulära ljuspunkter som tillsammans bildade en sex-hörning. Liknande fenomen har setts mer än 2000 gånger på månytan. Formationen i kratern Aristarchus bildade ett "fjärre band" och upptog en area av cirka 17,5 x 2,5 km, alltså ett mycket stort område. Formationen bestod av sex långsträckt ljuspunkter, ordnade likson två mot varann pekande Un-

En månad senare såg man åter igen lysande fläckar i samma område, denna gång var de tolv till antalet. Dessa tolv kunde ses under en timme och 15 min. I december 1963 såg japanska astronomer flera

röda fläckar på sydvästsidan av Aristarchus. Ljusen har alltså än en gång setts, denna gång i samband med en bemannad amerikansk rymdfärd. Man frågar sig, vad håller på att hända på månen? Eller har astronomerna vid någon internationell kongress smittats av "fläckar för ögonen"?

□ MANGATAN

Vetenskapen söker febrilt efter möjliga förklaringar till dessa underliga mån-ljus. Det man först tänkte på var vulkaniska utbrott - lavaströmmar som stippade upp ur människors och bildade röda fläckar i teleskopbilderna. Nu skider detta mot den ganska allmänt accepterade tesen om månen som ett kallt och dött stycke ute i etern. I senaste numret av Science Journal, som tillägnats månen, sägs klart ifrån att ytsstrukturen gör det omöjligt för vulkaner att uppstå. Sannolikheten för att vulkan-lava skulle ha skapat de röda prickarna anses vara nästan lika med noll.

Och hur kan man i så fall förklara de perfekt runda "ringar" som dessa ljusformationer bildade?

□ INTE RÖDA MOLN

Inte gärna kan det vara fråga om (röda?) moln eftersom atmosfärstrycket på månen är för litet för att moln skall uppstå och dessutom befinna sig på samma plats under en halv timme. Moln skulle för övrigt aldrig kunna förekomma i så regelbundna formationer som det är fråga om i fallet

Greenacre. Dr Greenacre uttalade också som sin personliga önskt att de ljus han såg into alls påminna om moln.

Vilka förklaringar återstår då? Annen på månytan som blir självlysande när solen höjer deras temperatur? Detta är omöjligt eftersom de röda prickarna setts även på nattsidan - den sida som ej be-lyses av solen. Månytan kyls ned mycket snabbt när solen slutar att belysa den. Därför är det nära nog uteslutet att sådana ljusfenomen på grund av värme skulle bestå i över en timma.

Frågetecknen i kanten är många vad det gäller månen. Hur förklarar man tex. det bländande klara föremål en professor i Prag såg lämna månen och jaga ut i rymden

en vår dag år 1874. En meteor som gick baklänges? Eller de fläckar som upprepade gånger passerat förbi månytan under det senaste århundradet? Fågel eller fisk?

□ SVARET

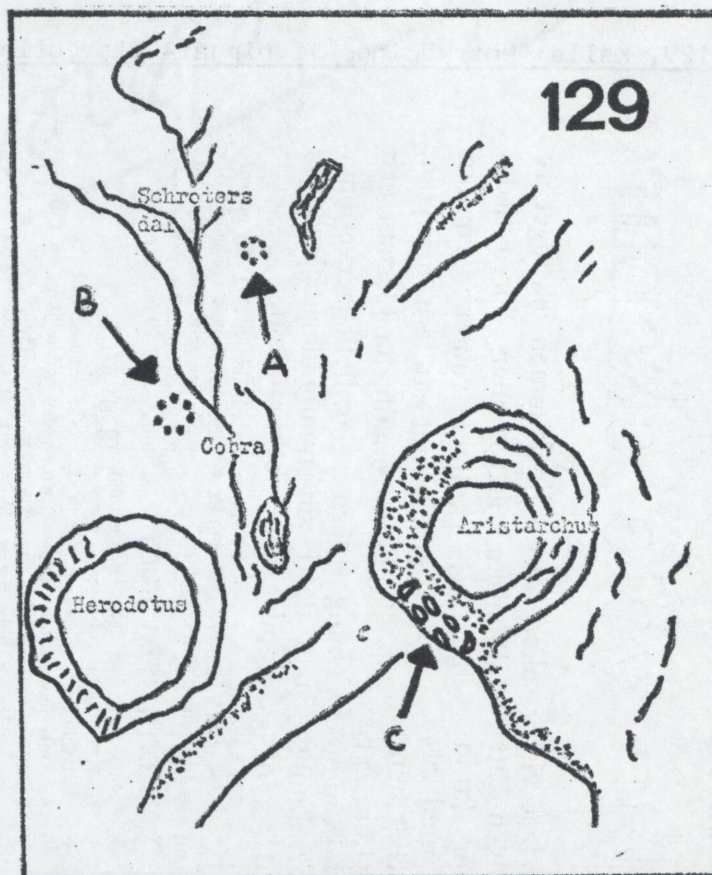
När holländarna för drygt en vecka sedan ännu en gång såg ett fenomen, gjorde man det så lägligt att ett amerikanskt rymdskepp befann sig på väg till månen. Återstår nu att se om astronauterna har med sig något svar hem, efter lägniffen mot månytan. Om inte kommer det sannolikt att vara ett av huvudmålen vid framtida mån-färder att få dessa "ljus på månen" förklarade.

Anders Liljegren

126

Imjärvi
den 5/5 och 18/6
1972

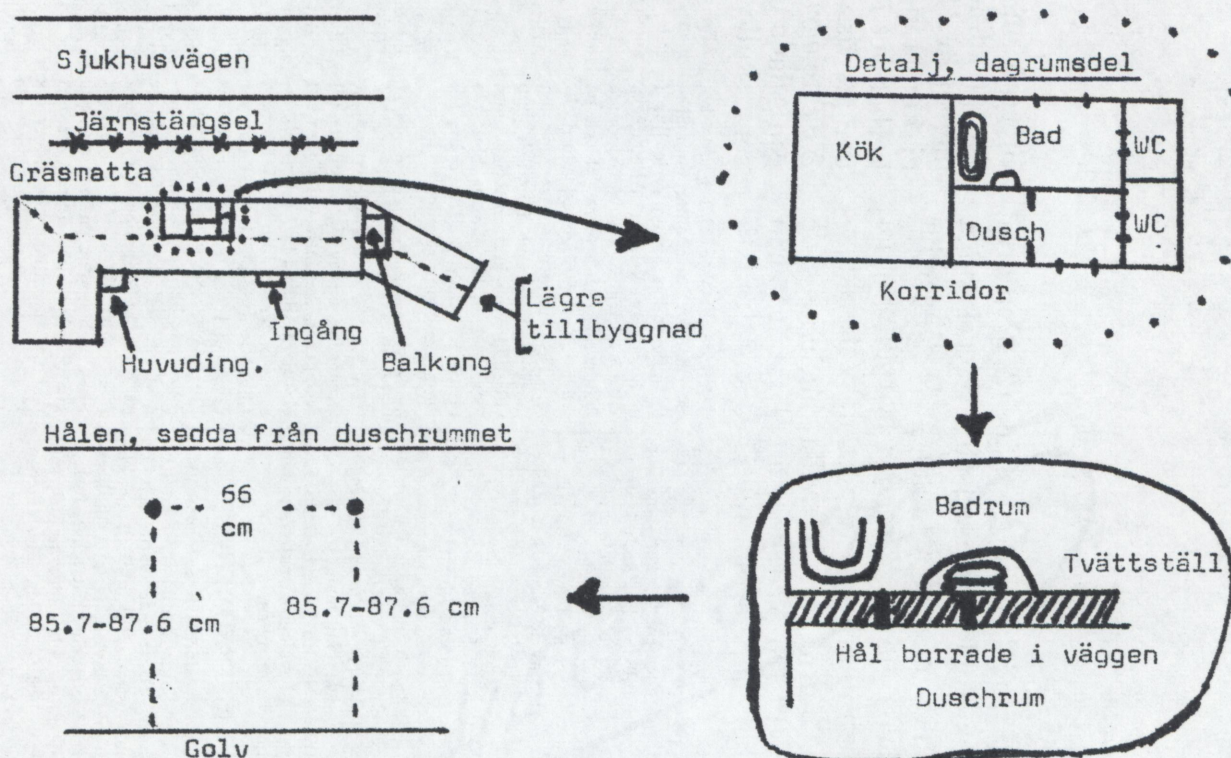
Teckningen är hämtad från
"UFOATKA".

129

Månkarta visande de 19 ljusfenomen som sågs av astronomer den 29 okt. 1963. Vid A sågs sex och vid B sju röda fläckar ordnade i perfekta cirklar. Vid C, på randen av kratern Aristarchus, sågs sex avlånga ljusformationer.

130

Akademiska sjukhuset, Uppsala, sommaren 1972.

ooo Genom UFO-motala fick vi kännedom till en märklig händelse som inträffat på Akademiska sjukhuset i Uppsala. Eftersom vi även vill dokumentera s.k. gränsfenomen bad vi Anders Brundell i UFO-Uppsala sammanställa en rapport som vi här presenterar i redigerat skick:

En dag, sommaren 1972, troligen i juni.

Gamla elevhemmet på Akademiska sjukhuset i Uppsala.

Medan en städerska och en snickare sitter och dricker kaffe i dagrummets köksdel (se skisser på föreg. sida) tränger en okänd man in i ett intilliggande duschrum och borrar (?) där två hål i väggen mot angränsande badrum.

Mannen iakttas av städerskan då han smyger sig ut från duschrummet. Mannen går upp på byggnadens vind, där en flicka som ligger och solar på en balkong hör honom vanka av och an. Vart den okände mannen sedan tar vägen vet ingen. Ingen ser honom lämna byggnaden och av allt att döma såg ingen då han gick in.

Nämnan bör dock att få personer befann sig i byggnaden; de flesta arbetade ute på avdelningarna.

Varken snickaren eller städerskan hade hört något då de satt i det angränsande köket. Hålen i väggen måste ha gjorts medan de befann sig i köket, ty städerskan hade omedelbart dessförinnan städat badrummet och då fanns inga hål; hon torkade väggen där hålen gjordes senare. Om mannen inte gjorde hålen då snickaren och städerskan drack kaffe, måste han ha gjort dem på delar av en minut då städerskan gick ut och hämtade snickaren (som arbetade i ett annat rum längre bort i korridoren).

Närmaste el-kontakt (220 V) finns i korridoren.

Huvudbyggnaden består av bottenvåning + 2 våningar + vind. Tillbyggnaden har bottenvåning + 2 vån, men saknar vind. Balkongen på taket till tillbyggnaden är cirka 2 x 3 m (se skisser).

Väggen mellan bad- och duschrum består av betong, klädd med plast. Väggen verkar vara ganska tjock, gissningsvis 2-3 dm. Huset är gammalt och betongen möjligen sandig av ålder och umbäranden.

De två hålen var borrade, om man får tro märkena i plasten. Kanterna i plasten var nämligen ojämna och hade märken som efter roterande skär. Hålen i plasten verkade ha krympt och var någon mm mindre i diameter än hålen i själva betongen.

Hålen hade borrats i jämnhöjd med varandra och cirka 66 cm från varandra i sidled. I duschrummet var avstånden från golvet mellan 85.7 och 87.6 cm. I Badrummet var avstånden från golvet 98-100 cm. De olika avstånden beror på att golven inte ligger i samma nivå. Det var också svårt att mäta exakt då övergången mellan golv och vägg var lutande. Hålen hade en diameter enligt följande: Duschrum: västen: (16)-17 mm bäger: 14 mm

Duschrum: vänster: (16)-17 mm höger: 14 mm
Badrum: vänster: (16)-17 mm höger: 14 mm

Övrigt:

NORSK UFO-CENTER DYKER EFTER FÖREMÅL I DJUPSJÖN

Nu ska alltså grodmän finkamma Djupsjön och annat manskap ska leta med ekolod och minsökare. Efterforskningarna beräknas ta ungefär två veckor, ty man kommer inte att lämna någonting åt slumpen.

SEX VITTNEN TILL UFO ÖVER NORRA ÄNGERMANLAND Av: Alf G Lindberg

113-1. Källa: Rapportformulär, telefonintervju den 7.12.72

Tidpunkt: 27 november 1972, kl 14.30.

Plats: Levar, 3 km från Nordmaling.

"När det hade försvunnit gick jag ned till telefonen för att ringa till mamma. Dessvärre var den upptagen. Fick vänta i ca 5 min. När jag ringde upp så upptäckte mamma det också. Föremålet som mamma såg kom ifrån Nordmalingshållet (se nr 113-2). Det föremål jag såg färdades på en höjd av cirka 100-300 meter (jag är inget vidare på att uppskatta höjder).

Observationsförhållanden: "Inga moln där jag såg föremålet. Ca ± 0 ute. Ingen blåst."

Övrigt: Ljud?: Nej. Färg: Gulvitt, fast sken. Uppskattad storlek i meter: ca 5-10 meter. Hastighet: Långsammare än en helikopter. Reaktion: "När jag såg föremålet så funderade jag på vad det kunde vara. Blev ivrig."

Av telefonintervjun framgick vidare: Föremålet sågs i östlig riktning. Det "försvann" bakom en skolbyggnad. F hade en jämnt, sjunkande bana.

Skiss, se sida med illustrationer!

113-2. Källa: Brev av den 5.12.72, telefonintervju den 8.12.72

Observatör: Gun Britt Westerlund, mor till Ewa Marie.

Observationsplats: Strömsör, 9 km utanför Nordmaling (nordväst).

Beskrivning av händelsen: "Den 27/11 1972 ringde min dotter Ewa Marie från Nordmaling och talade om att hon hade sett ett "flygande tefat"; hon var rätt så ivrig. Klockan var 14.40.

"Under tiden jag talade med henne i telefon, tittade jag ut genom fönstret och fick då se en lysande punkt (inte större än en stjärna) i söder på himlen, ganska lågt över trädtopparna. Himlen var molnfri. Jag hämtade kikaren och såg då ett lysande snett streck med lysande strimlor på ena sidan (se skiss!). Det rörde sig i sidled, åt höger eller söder. Såg det 1-2 minuter. Så försvann det bakom träden. Det var gult fast sken.

"Jag talade om för Ewa Marie vad jag hade sett. Jag erindrade mig sedan att när jag satt i köket några minuter innan Ewa Marie ringde hörde jag ett susande ljud, som jag vill sätta i samband med föremålet jag såg. Köket ligger i norr.

"Jag fick nu inte detta ur tankarna, så den följande timmen tittade jag ganska ofta på samma ställe där det försvann, och omkring kl. 15.45 fick jag åter syn på en lysande punkt på samma ställe. Jag tog kikaren och gick upp på andra våningen, ut på balkongen och såg då ett lysande klot, stort som en tennisboll, med gult fast sken som kom närmare och sedan sidledes sakta försvann, som första gången, åt samma håll. Jag såg det väl 1-2 min. Himlen var klar och ljus."

Av telefonintervjun framgick vidare: F som sågs andra gången hade samma färg (d.v.s. gult) som det första. Det såg ut som en boll.

132. Obs.datum: 27/11. Telefonintervju den 7.12.72, Västerb.Folkbl. 8.12.72

Observatörer: Sven Erik och Mauritz Berggren, Norrbyn, Hörnefors (Mauritz är den förstes son).

Tidpunkt: 27 november 1972, omkr. kl 14.30.

Sven Erik Berggren: "Direkt jag såg föremålet verkade det störst. Vi var ute på fjärden utanför Norrbyn och fiskade. Föremålet sågs hela tiden sydväst om Norrbyn. Det verkade komma från nordväst och rörde sig i sydöstlig riktning när det "svängde" mot sydväst och försvann bakom horisonten ute i havet. Vi observerade det i cirka 5 minuter. Föremålet lyste gult och hade en krans i ljusare gult omkring sig. Det kan beskrivas likt en planka som är 30 cm lång och ca 6-7 cm bred. Det märkligaste med föremålet var dess lutning, ca 60 grader i färdriktningen, som inte kan vara av denna världen."

133. Obs.datum: 27/11. Västerb.Folkbl. 8.12.72, telefonintervju den 20.12.72

Observatör: Chaufför Dane Jansson, Norrbyn, Hörnefors.

Tidpunkt: 27 november 1972, omkr. kl 14.30.

Dane Jansson: "Jag befann mig i Norrbyn söder om Hörnefors, när jag upptäckte ett föremål i sydväst. Jag trodde först att det var en reflex, men förstod snart att det inte var det. Det verkade som det gick mot söder. Föremålet såg ut som om det var en bit av månen, eller en rätad bumerang, litet böjd konkavt ifrån mig. Det befann sig högt och inget ljud kunde höras. Det försvann bakom skogen. Jag såg det vid 14.30-tiden i en 5-6 minuter."

134. Obs.datum: 27/11. Västerb.Folkbl. 9.12.72, telefonintervju 9.12.72.

Tidpunkt: 27 november 1972, mellan kl 14.00-15.00.

Sammanfattande kommentarer till observationerna den 27 november:

Det hade varit intressant om man kunnat få en bättre tidsangivelse från Rune Norberg, Teg, då F mycket väl kunde ha gått nordväst ifrån närmare Umeå vid en tidigare tidpunkt.

Alf Göran Lindberg

KOMPLETTERINGAR BETRÄFFANDE TIDIGARE RAPPORTERADE OBSERVATIONER

096. Obs.datum: 10/10. Thisted Dagblad den 16.10.72. Kredit: Dansk UFO-Center.

ooo Fenomenet observerades även från Thisted där ett äkta par uppfattade det som ett gråaktigt, cigarrformat föremål med en lång eldkvast efter. Det hade kurs mot sydväst och sågs i flera minuter.

087. Obs.datum: 23-24/10 och senare. Frågeformulär undertecknat den 12.11.72.

Observationsplats: i hemmet St. Trädgårdsgatan 43 A.

Beskrivning: "Det var natten den 23 okt kl 04.20 som jag händelsevis tittade ut genom fönstret mot himlen då jag för första gången upptäckte ett stort lysande föremål av ett äggs storlek på himlen.

"Inte kunde väl en stjärna vara så stor och lysa på detta sätt? Dessutom ej vara synligt förrån vid 04.20-tiden och sedan f ö r s v i n n a - i en uppåt-riktad bana - cirka kl 05.00. Så upptäckte jag ännu en mindre "stjärna" till vänster om den stora. Avståndet dem emellan var en utsträckt hands längd, litet snett uppåt.

"Jag jämförde föremålens rörelse i förhållande till en flaggstång och observerade att båda föremålen långsamt men säkert RÖRDE på sig i östlig riktning. Då de försvann bakom trädens grenverk väntade jag tills föremålen syntes igen - men då gick jag till sängs."

I rapporten säger vidare fru Odelmark att hon sett föremålen även den 24, 25, 27, 29 och 30/11 samt 1, 2, 5, 6, 7 och 12/11. De har i regel setts i östlig riktning.

Bedömning: Jan Lind i UFC-Motala, som förmedlat rapporten, har antecknat "stjärnor och planeter" längst ned på frågeformuläret. Vi är böjda att hålla med.

080. Obs.datum: 26/10. Tel.intervju av C-A Jonzon den 29.10.72, frågeformulär.

Fred Lunsgrén, polisman, skriver:

137. Obs.datum: 18/10. Drammens Tidende & Buskerud Blad den 19.10.72. Kredit: Knut Aasheim.

ooo Erik Dahl från Vikersund såg vid 21-tiden en UFO-liknande tingest på kvällshimlen över Øståsen. Det var en starkt lysande, kulformad tingest som med stor fart kom från norr och följde åsen i sydlig riktning. "Kulan var av månens storlek och lyste så starkt att jag kunde se molnen på den annars mörka kvällshimlen. Jag observerade den i 20-30 sekunder."

138. Obs.datum: 20/10. Drammens Tidende & Buskerud Blad den 20 och 23.10.72. Kredit: Knut Aasheim.

Inger Halvorsen:

"Klockan var 22.40 och jag kom ut med bilen från Eikli terrasse på Nøsted. Just när jag satte igång bilen upptäckte jag ett lysande föremål mot Reistad och Sjørumsåsen. Först trodde jag det var något starkt ljus uppe på åsen, men sedan upptäckte jag att ljuset stod tindrande klart mot själva kvällshimlen. Mitt inne i ljuset blinkade det ganska så karftigt. Jag hörde absolut inget ljud. Det bara stod där - helt stilla. Efter en kort stund satte ljuset sig i rörelse och försvann bakom åskanten. Jag vet inte var det var, men jag är säker på att det i varje fall inte var något flygplan."

"Vi såg också det märkvärdiga föremålet över Lierdalen i fredags, säger en ung dam. "Vi var fem stycken som kom körande i bil från Oslo då vi upptäckte fenomenet. Det var en stor lysande kula med en blåaktig svans efter sig. Kulan kom i flykt snett mot backen och försvann bakom skogen. Detta hände vid 22-tiden, säger damen, som också berättar att en väninna såg kulan över Lierdalen samma kväll, men vid 19-tiden."

"Jag såg också den lysande kulan", säger en fru på Sanatorieveien i Drammen. "Den kom söderifrån och gick mot Konnerudkollen. Klockan var omkr 20.50."

139. Obs.datum: 26/10. Verdens Gang den 31.10.72. Kredit: Knut Aasheim.

ooo Nordlandsposten har fått en hänvändelse från en flygare som på väg mellan Vaernes och Bodø också iakttagit fenomenet den 26/10. Han fick först syn på föremålet då han taxade ut för att starta från Sandnessjøen och då han steg upp flög han rakt emot det lysande föremålet. Flygaren berättar att Pål Dekkerhus (se rapport nr 065) beskrivning av fenomenet stämmer med vad han själv såg. Flygaren har ingen förklaring på vad han såg.

"Något liknande har i alla fall inte jag sett tidigare", säger Trygve Westrum på flygplatsen i Sandnessjøen. "Det såg först ut att upplösas och försvann vid horisonten i norr för att åter komma tillbaka som en skarpt lysande sak."

En flygare som inte vill ha sitt namn nämnt har tidigare berättat om liknande föremål han observerat under nattflygning över Vestfjorden. Föremålen låg på linje med flygplanet och passagerarna såg detsamma och var inte så litet förskräckta. Då flygplanet ändrade kurs följde föremålen efter i samma kurs.

140. Obs.datum: 7/11. "Glåmdalen" den 8.11.72. Kredit: Knut Aasheim.

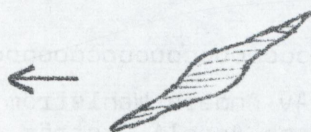
ooo I Nord-Odal såg en dam vid 22.30-tiden en stor lysande kula som med stor hastighet pendlade fram och tillbaka på himlen under en kvarts tid.

141. Obs.datum: 1/12. Källa: telefonintervju den 2.12.72.

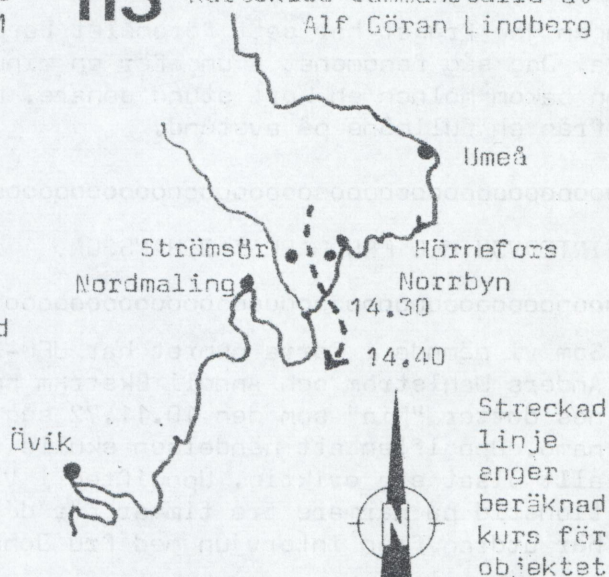
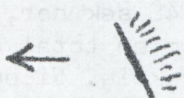
Carl-Axel Jonzon, ordförande i UFO-Motala, såg kl. 07.08 ett oidentifierat föremål passera med sydlig kurs över Linköping. Föremålet hade konturerna av en cigarr där mittpartiet var mest synligt. Föremålet hade ett rött, roterande ljus som blinkade med två ljusblixtar i snabb följd och sedan en tredje efter ett längre uppehåll. Uppskattad höjd: 500 m. Uppskattat avstånd: 500 m. Total observationstid: 30-40 sekunder.

113-1 Ewa Marie Westerlund
Nordmaling den 27/11

113 Kartskiss sammanställd av
Alf Göran Lindberg

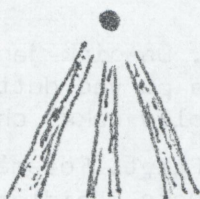

113-2 Gun Britt Westerlund
Strömsör den 27/11

080 Fred Lundgren
Piteå den 26/10

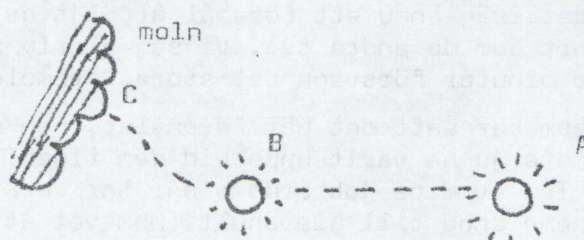
1:a
stadiet

2:a
stadiet

111 Agneta Bergkvist
Vallentuna den 26/11

A = stillastående
B = sakta rörelse framåt (mot norr)
C = accelererande fart mot nordost, försvann slutligen bakom molnen.

142. Obs.datum: 11/12. Norrlandska Social-Förbundet den 12.12.72.

GÄLLIVARE. - Föremålet var stort som en tallrik och gick med hög fart över himlen. Det berättar fru Hildur Olsson, Gällivare. Hon var ute och rastade sin hund på måndagsmorgonen och upptäckte då ett lysande föremål med svans på himlen.

- Ingen jag frågat har sett föremålet berättar hon men inte kan väl mina ögon spöka. Jag såg fenomenet i ungefär en minut. Det kom från Kirunahållet och försvann bakom molnen en kort stund senare. Ljusskenet var ungefär lika starkt som från en fullmåne på avstånd.

```

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
o                                Av Anders Wahlström                                o
o                                och Anneli Ekström                               o
o                                oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo    o
oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

```

ooo Som vi nämnde i förra numret har UFO-Sveriges fältforskare i Jönköping, Anders Wahlström och Anneli Ekström besökt fru Margit Johansson och hennes dotter "Mia" som den 10.11.72 såg ett lysande "moderskepp" över Värnamo. Uppgiften att händelsen skulle varat 1 tim och 45 sek har, trots allt visat sig oriktig. Uppgiften i Värnamo Nyheter om en total observationstid på närmare tre timmar får därför anses mer riktig. Vi publicerar här utdrag från intervjun med fru Johansson.

107. Obs.datum: 10/11. Källa: Bandinspelning från besök hos fru Johansson.

- Klockan halv fem på morgonen gick jag upp för att koka te och satte mig då vid fönstret här och tittade ut. Jag såg det lysande föremålet, men tänkte inte vidare på det utan gick in i rummet för att hämta Expressen som jag inte hade läst kvällen innan. Då slog det mig plötsligt att månen inte kunde vara i det väderstrecket. Då gick jag ut i köket igen och tittade. Ljusfenomenet stod fortfarande kvar.

- Rätt som det var stack det iväg en rund, röd kula. Då gick jag in och väckte min dotter. "Mia", sa jag, "du måste komma och titta på vad detta kan vara!" Hon kom ut. "Men mamma", sa hon, "vad är det?" Hon blev också chockerad.

- Sedan öppnade vi fönstret. Det regnade ganska kraftigt. Föremålet stod stilla på samma plats och tycktes "svaja" fram och tillbaka i sidled. Ibland såg vi att det avgav blixtar eller sken neråt marken till.

- Oh, mamma, vad är det? ropade plötsligt Mia och då stack det iväg ännu en liten kula. Den var röd. Då ringde vi Värnamo Nyheter, men det fanns ingen där. Vi ringde flera gånger under tiden vi observerade föremålet. Vi visste inte vem vi skulle ringa annars.

- Det var underbart att se på, men otäckt samtidigt. Det lyste hemskt klart. Efter en kvart gick det iväg ännu ett föremål åtföljt av små ljuspunkter. Det sista gick inte så fort som de andra två. Vi såg aldrig att de kom tillbaka. Efter ytterligare tio minuter försvann det stora föremålet sakta bortåt.

- Det är många fler som har sett det här föremålet, men de vill inte komma fram med det. Alla måste ju ha varit uppe vid den tiden! Jag har aldrig trott på något sådant här. Två av mina jobbkompisar har berättat att de följde ett föremål från Värnamo ända till Klevshult. Dom vet att det är sant.

- Såg du några detaljer på föremålet?

- Nej.

- Vilken färg hade det?

- Det var ljus sken, som månsken.

- Var det någon röksvans eller liknande efter något av föremålen?

- Nej.

- Kunde du höra något ljud?
- Nej.
- Märkte du någon reaktion hos djuren?
- De hade varit litet oroliga innan. Dom väckte oss, framförallt mig.
- Efteråt, har du eller Mia märkt några reaktioner hos er själva? Du sa du hade drömt om det här?
- Ja, vi har drömt om det här. Men det kan man ju göra om man blir chockad. Mia törs inte cykla de 1-2 km ut till platsen där vi har hästarna. "Jag är rädd för att "dom där" kommer och hämtar mig", säger hon.

Red. kommentarer:

Det slår mig hur viktigt det kan vara att följa upp just vittnenas reaktioner på händelser av det här slaget. Bland de många synpunkter som hittills kommit in på våra "Frågeformulär till UFO-intresserade" vill jag i det sammanhanget citera vad någon skriver: "Jag tycker man borde forska litet i hur UFO-observationer har påverkat vittnen. Många har ändrat uppfattningar i viktiga frågor efter observationer. Man kunde undersöka hur utbredd detta är."

Vidare: Kommer kanske fru Johansson och hennes dotter att få se fler fenomen? Kommer djuren - och framförallt Golden Retrievern - att reagera flera gånger som den 10 november och 10 december? Kanske är det dags den 10 januari igen? Fanns det verkligen flera vittnen till händelsen och i så fall: vad såg de? Skulle de komma fram t.ex. om man annonserade i Värnamo Nyheter? (Är annonsering ett lämpligt sätt att få tag i ytterligare vittnen, med tanke på risken för påhittade händelser?)

Vad jag menar med detta är att en UFO-händelse inte är en isolerad företeelse och att det finns många uppslagsändrar till ytterligare undersökningar i de flesta UFO-fall.

Anders Liljegren

LJUD FRÅN SKYN

Några rapporter om märkliga ljud
sammanställda av And. Liljegren

143. Händelsedatum: febr. 1970. Källa: Svenska Dagbladet den 10.2.70.

OLJUD I ROM

Ett mystiskt oljud om nätterna har hållit tusentals romare vakna under den gångna veckan och har ännu inte kunnat identifieras, trots att tidningen Il Messaggero har erbjudit en belöning till den som kan avslöja fridstöraren. Oljudet låter som spinnandet från en katt i jätteformat.

Tidningen har fått hundratals förslag till lösning på gåtan. Enligt en gissning är det marsinnevånare som ger ifrån sig kurrandet. Andra misstänker ugglorna i Roms hundratals kyrkor. Det är nog en avloppsledning som gruglar, lyder en annan teori. Järnvägarna, anläggningar på något nybygge och kraftledningar har också dragit på sig misstankar.

En romarinna uttrycker sitt djupa förakt för att stadens styresmän ännu inte lyckats spåra oljudets källa och klämmer till med förmodandet: "Det är borgmästaren som sover sin djupa sömn på Capitolium".

Tills vidare måste romarna klara sig bäst de kan med hjälp av öronpluggar och sömnmedel.

144. Händelsedatum: 18/3 71. Källa: Vestmanlands Läns Tidning den 19.3.71.

NATTLIGT TEFAT ÖVER VÄSTERÅS?

Det börjar bli dags för flyttfåglarna att återkomma. Av allt att döma är de ovanligt s t o r a i år. Enligt flera samstämmiga rapporter till VLT hördes natten till torsdagen ett mystiskt vinande ljud i riktning från Asea-Atom

mot Kristiansborg. Det akustiska fenomenet varade inte länge. Steg, kulminerade och tonade ner. Militärflyg från Västerås var inte ute på nattövning, och ljudet lät inte heller som om det kom från en flygmaskin, säger de som väcktes av det.

Det stora bullret uppstod någon gång på förnatten. Nå g o t måste ha passerat, och någon sitter säkert inne med förklaringen. Dock inte vi, men spaningarna fortsätter. Diktverk:

145. Händelsedatum: 1/1 72. Källa: Nya Wermlands-Tidningen den 3.1.72.

HAGFORS (NWT). Ett mystiskt skalv och en egendomlig susning i luften hör också till de egendomliga nyårsrapporter som inströmmat i samband med himlafenomenet på nyårsnatten. Röntrentremör Henry Wiklund rapporterar sålunda för NWT:

UNDERVATTENSTEFAT?

Var det något slags flygande undervattenstefat det norska försvaret jagade i Sognefjorden? Ufologerna tvivlar inte. Det är den franske science fiction-författaren Kimmy Guieu som har lanserat teorin och är fullt övertygad om att sogneborna har haft besök av individer från ett annat solsystem.

Han blåser av teorin om ubåten. Dessa mystiska farkoster, en blandning av rymdskepp och ubåt, har enligt den franske författaren fasta operationsbaser i Atlanten, vid Kanarieöarna och på flera platser i de nordiska länderna.

ooo Jfr 090.